

замине тѡа чѡша Ѡ мене: но не каквѡто ѡзѡ иѡкамѡ, но каквѡто иѡзволѡвашѡ тѡ

40 И дойдѡ при оученицѡ тѡ, и намери ги че спѡватѡ, и рече на Петра: тѡлко ли немогѡхте ѡдинѡ чѡсѡ да побѡдрствувате съ мене;

41 Бѡдрствувайте, и молѡтесе, да не вѡѡзнете вѡ напѡстѡ: зашѡто дѡхѡ ѡ бѡдрѡ, а плѡть тѡ немоушна.

42 Пѡки вѡтори пѡть ѡидѡ та се помоли, и рече: Отче мѡй, ѡко не ѡ возможно тѡа чѡша да премине Ѡ мене, ѡко да ѡ не пиѡмѡ, да бжде твоѡ тѡ вола.

43 И като дойдѡ, намери ги пѡки че спѡваха, зашѡто иѡмѡ бѡха ѡчи тѡ ѡтегна ли.

44 И ѡстави ги, и ѡидѡ пѡки тѡ се помоли трѡти пѡть, и товѡ иѡсто то слѡво рече.

45 Тогѡва дойдѡ при оученицѡ тѡ си, и рече иѡмѡ: спѡвайте прочѡе, и почиайте си: ѡто, приближисѡ часѡ, и ѡиѡнѡ человекѡскѡй се предава вѡ рѡцѡ тѡ нагрѡбшнн тѡ.

46 Ѡтанѡте, да иѡдеме: ѡто се приближи ѡнзи, коѡто ѡе ме предадѡ.

47 И иѡще като дѡмашѡ тѡй товѡ, ѡто, иѡда, ѡдинѡ Ѡ дванадѡсѡте, дойдѡ и съ негѡ многѡ народѡ, со сѡбли,

и съ тоѡги Ѡ архѡереѡ тѡ, и Ѡ старѡцѡ тѡ людски.

48 И ѡнзи ѡто го предавашѡ, дадѡ иѡмѡ знѡменѡе, и рече: когѡто ѡзѡ (ѡе) цѡлѡвамѡ, тѡй ѡ: фанѡте го.

49 И ѡвѡе ѡидѡ кодѡ Инсѡса, и рече: радѡйсѡ Оучитѡлю и цѡлѡва го.

50 И Инсѡсѡ мѡ рече: дрѡже, прави за каквѡто си дошѡлѡ. Тогѡва ѡидѡха при Инсѡса, и тѡриѡа рѡцѡ на негѡ, и фанѡха го.

51 И ѡто, ѡдинѡ Ѡ ѡнѡа, ѡто бѡха съ Инсѡса, прѡсѡтрѡ рѡка тѡ си, и иѡзжкнѡ нѡжатѡ си: и оудари слѡгѡ тѡ архѡереѡвѡ, и ѡрѡза мѡ оуѡто.

52 Тогѡва мѡ рече Инсѡсѡ: повѡрни нѡжатѡ си на мѡесто то мѡ, зашѡто сѡчки тѡ, коѡто тѡглатѡ нѡжѡ, Ѡ нѡжѡ ѡе загѡнатѡ.

53 Или тѡ се чѡни, че не мѡжемѡ сегѡ да оумѡлимѡ ѡтѡдѡ моего, и ѡе да ми предѡстави пѡ много Ѡ дванадѡсѡ легѡна ѡггѡлѡ;

54 Каквѡ прочѡе ѡе да се совершѡтѡ писѡнѡа тѡ, зашѡ така трѡбѡва да бжде;

55 Вѡ ѡнѡи чѡсѡ рече Инсѡсѡ на народѡтѡ; като на хѡйѡбѡтина ли иѡзлѡзнѡхте со сѡбли, и съ тоѡги да ме фанѡте; кѡта дѡнѡ се дѡеѡхѡ при вѡсѡ и оучѡхѡ вѡ цѡрква тѡ и не мѡ фанѡхте.